03/12/2020

Μητρ. Ιερώνυμος: «Δεν εθελοτυφλούμε μπροστά στην πανδημία»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καλαβρύτων και Αιγιαλείας

Συνέντευξη του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ. Ιερωνύμου στην εφημερίδα «ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ» και τον Δημήτρη Τριανταφυλλόπουλο

Προ ημερών συμπληρώθηκε ένας χρόνος από την ενθρόνιση του νέου Μητροπολίτη Καλαβρύτων & Αιγιαλείας κ. Ιερωνύμου στο Αίγιο. Ήταν τότε που η πόλη στην οποία γεννήθηκε και μεγάλωσε με την οικογένειά του τον υποδέχτηκε ως τον Ποιμένα της κι έκτοτε έδειξε να αγκαλιάζει καθημερινά το ενδιαφέρον του για το ποίμνιό του, τον Κλήρο, τους ναούς και την κοινωνία. Σήμερα, έχοντας περάσει και από μία μικρή ταλαιπωρία της υγείας του -αφού πρώτος νόσησε στην τοπική Εκκλησία- μιλά αποκλειστικά στην «ΠτΔ» γι' αυτό, για την πανδημία, τη στάση της Ιεραρχίας, την ποιμαντορική του πορεία, τις αλλαγές που επέφερε, το όραμά του και τα μελλοντικά του σχέδια.

– Με την ανάληψη των ηνίων της Ιεράς Μητροπόλεως, ποιες ήταν οι τότε πρώτες σκέψεις σας και ποιες τώρα, που ήδη έχετε διανύσει αυτή την πρώτη περίοδο;

Οι πρώτες μου σκέψεις, αναλαμβάνοντας το τιμόνι της Ιεράς μας Μητροπόλεως, διαμορφώθηκαν με βαθιά συναίσθηση ευθύνης για την υψηλή αποστολή που μου εμπιστεύτηκε ο Κύριος και με κυρίαρχη τη διάθεση για διακονία και προσφορά. Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο αναπτύχθηκαν τα οράματα και οι σχεδιασμοί μου, που καθημερινά παίρνουν τον δρόμο της υλοποίησης.

Δώδεκα μήνες ποιμαντορίας σημαίνουν τη συσσώρευση αξιόλογης εμπειρίας. Ο χρόνος ουσιαστικά λειτουργεί θετικά μέσα μου ως ωριμότητα και γύρω μου ως πρόοδος και δημιουργία. Η όλη μου προσπάθεια και όλες οι δημιουργικές μου σκέψεις αναπτύχθηκαν, επειδή βασίστηκαν πάνω σε έδαφος γόνιμο και πρόσφορο, αφού έτσι το παρέλαβα από τον πολυσέβαστο προκάτοχό μου, Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη κ. Αμβρόσιο.

Ανεπιφύλακτα, όσο ο καιρός περνά, η ευθύνη της αποστολής μου εντείνεται, η υποχρέωσή μου για αποδοτικό έργο αυξάνεται και ασφαλώς εγκλιματίζομαι σταδιακά στην όντως απαιτητική αλλά και συγκινητική συγχρόνως πραγματικότητα της ποιμαντορίας μου.

– Σας φόβισε, σας προβλημάτισε καθόλου, εξαρχής, το ότι θα γινόσασταν Δεσπότης στην πόλη που γεννηθήκατε και που γνωρίζετε τους πολίτες;

Το ζήτημα της εντοπιότητας, γι' αυτούς που έρχονται να διακονήσουν στον τόπο καταγωγής και ανδρώσεώς τους, όντως χρήζει διερεύνησης, πολύ περισσότερο στη σπάνια περίπτωση, που αφορά τον εκλεγμένο Επίσκοπο μιας περιοχής. Στην περίπτωσή μου, σας διαβεβαιώνω ότι αισθήματα χαράς και αγαλλίασης πλήρωσαν την ύπαρξή μου, από τη στιγμή που εκλέχτηκα να διαποιμάνω ευρύτερα την ιδιαίτερη πατρίδα μου. Ξέρετε, είναι μέγιστη ικανοποίηση, ιδιαίτερα σε μας τους κληρικούς, να προσφέρουμε τη διακονία μας μέσα στο περιβάλλον που γεννηθήκαμε και μεγαλώσαμε, το οικογενειακό, το ενοριακό, το φιλικό, το

συγγενικό, το κοινωνικό και κυρίως το εκκλησιαστικό, όπου διαμορφώσαμε την ιερατική μας κλίση και αποκρυσταλλώσαμε την απόφασή μας για την ιεροσύνη.
Και είναι συγκινητικό ότι μετά την εκλογή μου σε Επίσκοπο, ο τόπος μου με αποδέχεται, με ενισχύει και μου συμπαραστέκεται. Αυτή η αποδοχή με επιφορτίζει με περισσότερη ευθύνη για άριστη διαποίμανση. Μετά λόγου γνώσεως λοιπόν σας λέγω πως καθόλου δεν με προβλημάτισε ο ερχομός μου, ως Μητροπολίτου, στον τόπο μου. Αντίθετα, με χαροποίησε. Θα μου επιτρέψετε δε, μέσα από αυτή τη συνέντευξη, να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου και τις ευχαριστίες μου γι' αυτή την ολοκάρδια, γνήσια και αυθεντική αποδοχή τους και για τις ειλικρινείς εκδηλώσεις της αγάπης τους.

– Επιφέρατε αλλαγές στη λειτουργία της Ιεράς Μητροπόλεως και σε ποιους τομείς;
Κάθε Μητρόπολη αποτελεί ένα συνεχώς μετεξελισσόμενο Οργανισμό με νέες αναγκαιότητες και προοπτικές, που δεν παύει στο διηνεκές να επιδέχεται βελτιώσεις, ώστε να προσαρμόζεται στα κελεύσματα των καιρών και στις έκτακτες περιστάσεις, όπως φέτος, που η έναρξη της Αρχιερατείας μου συνέπεσε με την αρνητική συγκυρία της σύγχρονης λοιμικής πανδημίας εκ του κορωνοϊού.
Παρά το ευοίωνο γεγονός ότι παρέλαβα μία Μητρόπολη καλά οργανωμένη και σε εύρυθμη λειτουργία, εργάζομαι ανελλιπώς με τους συνεργάτες μου για την αρτιότερη οργάνωση κάποιων τομέων εργασίας και προσφοράς. Η αλήθεια είναι ότι οι αποφάσεις για αλλαγές είναι συνάρτηση των εκάστοτε δεδομένων, όπως εν προκειμένω οι ώριμες συνθήκες, τα κατάλληλα πρόσωπα, οι σωστές συγκυρίες, οι οικονομικές δυνατότητες κ.λπ. Με κίνητρο για την οποιαδήποτε αλλαγή, την αποτελεσματικότερη λειτουργία και το αποδοτικότερο έργο, προσπαθώ να μελετώ και να ζυγίζω με ακρίβεια όλες τις παραμέτρους, πριν από κάθε καινοτόμο δράση. Σταθερή μου θέση είναι όχι αλλαγές για τις αλλαγές αλλά για ουσιαστικούς λειτουργικούς λόγους.
Έτσι με πνεύμα ευθύνης προχώρησα σε κάποιες απαραίτητες ανακατατάξεις σε βασικούς διοικητικούς πυλώνες.

– Είστε, βλέπουμε, κοντά στις ενορίες και τους ιερείς. Τι βλέπετε στους λατρευτικούς χώρους και επικεντρώνετε σε αυτούς το ενδιαφέρον σας;
Εύστοχη η ερώτησή σας. Σας διαβεβαιώνω με ειλικρίνεια ότι για μένα το κομμάτι ιερείς – ναοί – λατρεία είναι πρωταρχική προτεραιότητα και γι' αυτό διαθέτω πολύτιμο χρόνο επιδεικνύοντας αμείωτο ενδιαφέρον. Εκ πεποιθήσεως προτάσσω αυτό το έργο της Αρχιερατικής μου διακονίας έναντι όλων των άλλων. Θεωρώ και πιστεύω ακράδαντα ότι από τα κύρια έργα της Εκκλησίας είναι το λατρευτικό και το αγιαστικό. Αυτά διενεργούνται στους ιερούς ναούς με τους κληρικούς και τους συνεργάτες τους, μέσω των ιερών μυστηρίων και των αγιαστικών πράξεων με

αποκορύφωμα τη Θεία Λειτουργία και το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, για το οποίο ο ίδιος ο Χριστός μας εδογμάτισε.
Έτσι επιδιώκω να είμαι κοντά στους ιερείς και τις ενορίες μας, με τις επισκέψεις μου στους ιερούς ναούς, με τη συχνή παρουσία μου και με την αδιάλειπτη συμμετοχή μου στη θεία λατρεία αλλά και με τη διδαχή και τις παραινέσεις μου.

Επιπλέον ευρίσκομαι καθημερινά στη διάθεσή τους στα Γραφεία της Ιεράς Μητροπόλεως για διάλογο και αντιμετώπιση προβλημάτων, για οδηγίες και υποστήριξη στο ιερατικό τους έργο. Επίσης, με την καθιέρωση μηνιαίων ιερατικών συνάξεων αντιμετωπίζουμε πλέον συλλογικά τα λειτουργικά και διοικητικά προβλήματα, διευκολύνοντας, νουθετώντας και διαφωτίζοντας τους εφημέριούς μας στο έπακρο.

– Με τις δομές που έχετε υπό την σκέπη σας τι γίνεται από οικονομικής και λειτουργικής άποψης;
Οι δομές φιλανθρωπικού και κοινωνικού χαρακτήρα, τα ευαγή ιδρύματα και οι μονάδες κοινωνικής βοήθειας της Ιεράς Μητροπόλεώς μας λειτουργούν έως τώρα άψογα και υποδειγματικά, θα έλεγα, ανταποκρινόμενες στην αποστολή τους για την περίθαλψη και ανακούφιση αναξιοπαθούντων αδελφών μας, με την αδιάλειπτη προσωπική μου μέριμνα σε στενή συνεργασία με τους υπεύθυνους για τη λειτουργία τους.
Ωστόσο, μέσα στο γενικότερο πλαίσιο των οικονομικών και υγειονομικών ανακατατάξεων, δεν αποκλείεται να προκύψουν μελλοντικά προβλήματα. Με πίστη όμως στην πρόνοια του Θεού και με εμπιστοσύνη στις καλές προθέσεις των ευλαβών χριστιανών, ευελπιστώ πως θα εξασφαλίσουμε την απρόσκοπτη λειτουργία αυτών των δομών, ώστε οι εμπερίστατοι συνάνθρωποί μας να συνεχίσουν ευεργετούμενοι από την Αγία Εκκλησία μας.

– Εξελίσσονται μεγάλα έργα σε ναούς. Πότε θα επανέλθουν στους πιστούς;
Είναι σε γνώση του χριστεπωνύμου πληρώματος τα μεγάλα εκκλησιαστικά έργα αποκαταστάσεως: Παναγία Τρυπητή, Εισόδια της Θεοτόκου, νοσοκομειακός ιερός ναός.
Η αποκατάστασή τους είχε ήδη δρομολογηθεί από τον προκάτοχό μου. Απομένει σε μένα να τρέξω τις διαδικασίες για τη σύντομη ολοκλήρωσή τους. Για τον λόγο αυτό βρίσκομαι σε συνεχή επαφή με τους παράγοντες των έργων και παρακολουθώ εκ του σύνεγγυς τις εργασίες. Η παράδοση των έργων της Παναγίας Τρυπητής και των Εισοδίων της Θεοτόκου στην πόλη του Αιγίου, Θεού θέλοντος, προβλέπεται κατά τη δική μου εκτίμηση να γίνει περίπου σε μία τριετία.

– Υπάρχει διάκριση μεταξύ Αιγιαλείας και Καλαβρύτων; Πώς κατανέμεται το ενδιαφέρον σας και πού επικεντρώνεται;

Δεν υπάρχει διάκριση μεταξύ επαρχιών Αιγιαλείας και Καλαβρύτων. Και οι δύο επαρχίες μας με τη δύναμη του Θεού ποιμαίνονται και διοικούνται ισότιμα και δίκαια με ίσο καταμερισμό του πατρικού μου ενδιαφέροντος.
Δεν χωρά καμιά αμφιβολία ότι και οι Αιγιαλείς και οι Καλαβρυτινοί απολαμβάνουν ίδια προνόμια, ίση μεταχείριση, πατρική προστασία και αγάπη από τον Ποιμενάρχη τους. Και από διοικητικής πλευράς το ίδιο ισχύει. Το ότι η κύρια έδρα της Μητροπόλεως ευρίσκεται στο Αίγιο δεν σημαίνει διάκριση, όπως επίσης δεν είναι διάκριση το ότι στον τίτλο της Μητροπόλεως προτάσσεται η επαρχία Καλαβρύτων για ιστορικούς λόγους έναντι της επαρχίας Αιγιαλείας.
Το καλοκαίρι, ως γνωστόν, διαμένω στα Καλάβρυτα για αρκετό χρονικό διάστημα. Καθιέρωσα επίσης άπαξ της εβδομάδος και συγκεκριμένα κάθε Παρασκευή να ευρίσκομαι στα Καλάβρυτα για ζωντανή επικοινωνία με τους Καλαβρυτινούς, εκτός βέβαια και των άλλων προγραμματισμένων επισκέψεών μου. Άλλωστε, έχουν οριστεί οι εκεί εκπρόσωποί μου, με τους οποίους ευρίσκομαι σε συνεχή επαφή και άμεση συνεργασία.

– Η χώρα περνά δύσκολες στιγμές. Πώς σταθήκατε και στέκεστε ακόμα απέναντι στα διλήμματα της Εκκλησίας για τα μέτρα της πανδημίας;
Κατά παραχώρηση Θεού, ο ερχομός μου ως Επισκόπου συνέπεσε με τη μεγάλη δοκιμασία της πανδημίας. Βρέθηκα απέναντι σε πρωτόγνωρες καταστάσεις. Ο Επίσκοπος, ως εκκλησιαστικός ηγέτης, καλείται να ανοίγει δρόμους, να υπερβαίνει αδιέξοδα, να χαράσσει πορείες και να ρισκάρει αποφάσεις. Με βαθιά συναίσθηση των ευθυνών μου και μετά από θερμή προσευχή, θεώρησα καλό για την Εκκλησία να κρατήσουμε μια θέση καθαρά εκκλησιολογική. Να μην στερήσουμε δηλαδή τους πιστούς μας από τη θεία λατρεία. Έτσι οι ιεροί ναοί, τηρουμένων των οδηγιών, παρέμειναν διακριτικά ανοιχτοί. Δεν εθελοτυφλούμε μπροστά στην πραγματικότητα.

– Νοσήσατε προ ημερών από κορονοϊό και ενημερώσατε την Εκκλησία και την κοινωνία. Πώς ήταν για εσάς αυτή η εμπειρία και ποιες σκέψεις κάνατε στην καραντίνα, με δεδομένο ότι πολλά γράφτηκαν και ειπώθηκαν, ενώ και στους κόλπους της ιερωσύνης είχε προηγηθεί μια ατέρμονη συζήτηση για την πανδημία;

Ο κύκλος του πρώτου χρόνου Αρχιερατείας μου, οικονόμησε ο Πανάγαθος Θεός, να επισφραγιστεί με τη δοκιμασία και της δικής μου υγείας, καθώς ασθένησα από κορωνοϊό, πρώτος από όλο το ποίμνιο μου, συμμετέχοντας ως ποιμένας στη δίνη της πανδημίας, που βιώνουν χιλιάδες αδελφοί στην πατρίδα μας και εκατομμύρια άνθρωποι σε όλο τον κόσμο.
Ομολογώ λοιπόν, πως επιστρέφοντας συν Θεώ στα καθήκοντά μου για την

απρόσκοπτη συνέχιση της διακονίας του ευλογημένου λαού Αιγιαλείας και Καλαβρύτων, μετά τις ταλαιπωρίες της ασθένειας, την οικειοθελή νοσηλεία μου στο νοσοκομείο του Ρίου, τον αυτοπεριορισμό μου στο Επισκοπείο, την αποθεραπεία και την πλήρη ίασή μου, με αρνητικό το τελευταίο τεστ, δοξάζω τον Παντοδύναμο Κύριο για τη φανέρωση της θείας Του πρόνοιας στη ζωή μου και για την τιμή που μου έκανε η μεγαλοσύνη Του με την παραχώρηση της ασθένειας αυτής. Αξίζει να επικαλεστώ εδώ την άποψη του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσογαίας κ. Νικολάου, ο οποίος σε συνέντευξή του για την πανδημία ανέφερε ότι «αυτό παραχωρείται για τη γενική αμαρτία, στον ωκεανό της οποίας κολυμπώ και εγώ».

Άλλωστε, θεωρείται δώρο Θεού το να συμμετέχει κανείς στον κοινό πόνο, σύμφωνα με την προτροπή του Αποστόλου Παύλου «Αλλήλων τα βάρη βαστάζετε» (Γαλ. στ΄, 2). Οι δοκιμασίες είναι ωφέλιμες για τους αθλητές του Χριστού, εφόσον μέσα από αυτές γνωρίζει κανείς την επίσκεψη και την αγάπη του Θεού. Δοκιμαζόμαστε για να αυξήσουμε τον πνευματικό μας πλούτο και με πικρά φάρμακα συχνά, η θεία χάρη μάς εξασφαλίζει τις δωρεές τής πνευματικής αλλά και σωματικής υγείας.

Με την ειλικρινή κατανόηση, που η προσωπική περιπέτεια της υγείας μου με δίδαξε, θα ήθελα να προσθέσω ότι αυτές τις δύσκολες ώρες συμμερίζομαι απερίφραστα και συμπάσχω με τον πόνο και την αγωνία των ασθενών αδελφών μας, δεόμενος για τη γρήγορη αποκατάσταση της υγείας τους, καθώς και για την από Θεού ενδυνάμωση του υγειονομικού προσωπικού των νοσοκομείων όλης της χώρας, που μοχθεί με όλες του τις δυνάμεις.

Παράλληλα, ευχόμαστε και προσευχόμαστε διακαώς υπέρ υγείας και αναρρώσεως του σεβαστού μου προκατόχου Σεβασμιωτάτου πρώην Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ. Αμβροσίου, ο οποίος με αξιοπρέπεια και καρτερία επέλεξε την κατ’ οίκον νοσηλεία, με πεποίθηση και μεγάλη πίστη στον Θεό για θεραπεία, ώστε να συνεχίσει μαχόμενος υπέρ των ιερών και των οσίων, υπέρ βωμών και εστιών.

– Πώς θέλετε να σας βλέπει το ποίμνιό σας και τι θα θέλατε να γνωρίζει από τα χείλη του Ποιμενάρχη του;
Ομολογουμένως το έργο ενός Επισκόπου είναι πολυδιάστατο και πολυκύμαντο. Από πνευματικής πλευράς είναι κυρίως έργο πατρικό. Συστατικά της πατρότητας είναι η αγάπη, η φροντίδα, η επαγρύπνηση, η καθοδήγηση και η προκοπή στην πίστη και την εν Χριστώ ζωή. Αυτό που θεωρώ χρέος μου είναι να θυσιάζομαι καθημερινώς, εν έργω και λόγω, για το ποίμνιό μου, σύμφωνα με τον αποστολικό λόγο «μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τήν ἑνότητα τῆς πίστεως καί τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ

Χριστοῦ» (Εφ. 4, 13).
Έτσι, ευχής έργο θα ήταν το ποίμνιό μου να προσβλέπει σε μένα, ως τον πατέρα και οδηγό του στην εν Χριστώ ζωή. Από τα χείλη μου, την ύπαρξή μου και τη ζωή μου ολόκληρη να εισπράττει το αιώνιο σωτήριο μήνυμα: «Χριστός μεγαλυνέσθω ἐν ἡμῖν».

Ως επωδό δε αυτής της χρηστής επικοινωνίας μας, ας παραθέσω για όλους μας το παρήγορο πρόσταγμα του Ευαγγελίου: «Εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα».